

населението да контролира собственитѣ си работи и гаранция противъ арбитразната властъ. Въпросъ не бива и да става за образуването на васална държава.

Сжщитѣ гаранции трѣбва да се дадатъ противъ лошата администрация въ България.

Подробноститѣ могатъ да бждатъ разисквани по-късно“.

Нѣколко дена подиръ това посланицитѣ на другитѣ държави заявили, че се присѣдиняватъ къмъ инициативата на Англия и генералъ Игнатиевъ получилъ наставления да поддържа прѣдложената мѣрка на лондонския кабинетъ.

На 14 септември императоръ Александъръ II изпратилъ адютанта си генералъ Сумароковъ съ писмо до Францъ Иосифъ. По силата на секретнитѣ задължения въ Рейшадъ, рускиятъ царъ прѣдлагалъ на австрийския императоръ плана за общо дѣйствие въ смисълъ да поддържа прѣдложението на английското правителство.

Въ деня, въ който Сумароковъ пристигналъ въ Виена, Шуваловъ, руски посланикъ въ Лондонъ, посѣтилъ лордъ Дерби и му изложилъ намѣренята на Русия. Ето какъ самъ английскиятъ министъръ на външнитѣ дѣла прѣдава работата:

„Графъ Шуваловъ ни съобщи отъ името на своето правителство, че въ случай, че Портата отхвърли мирнитѣ условия, Босна да бжде окупирана отъ Австрия, България отъ руски войски, а флотата на 6-тѣхъ велики държави да влѣзе въ Босфора. Руското правителство е съгласно да изостави проекта за окупация, ако английското правителство мисли, че морската демонстрация е достатъчна“.

Лондонскиятъ кабинетъ отхвърлилъ това прѣдложение на руситѣ. Въ Виена не погледнали тоже съ добро око на тоя планъ, най-много Унгария протестирала; съ присѣдиняването на Босна къмъ Австрия славянскиятъ елементъ се увеличава въ дуалистическата монархия и това не било въ интереса на унгарскитѣ аспирации.

По въпроса за армистията, европейскитѣ правителства не могли да дойдатъ до едно съгласие съ Турция. Тоя въпросъ занимавалъ около единъ мѣсець заинтере-